

CORSICA DE GOLF VAN PORTO

ZUIDERHUIS
SEPTEMBER 2021

DE GOLF VAN PORTO

De Golf van Porto is zonder twijfel de parel van de Corsicaanse kust. Ter land en ter zee kan men er een uniek kustlandschap bewonderen. De bergwandelaar wordt evenzeer verleid door het grandioze rots- en bosdecor rond de golf, wat de wandelingen zeer gevarieerd maakt. De Golf van Porto, ingeschreven op de UNESCO werelderfgoedlijst, is prachtig met kliffen van rood graniet die de zee overheersen. Opmerkelijke plaatsen die we aandoen zijn: de Calanques de Piana, in het zuiden; en het schiereiland Girolata en het natuurreservaat Scandola, in het noorden.

Hieronder een overzichtskaartje van de wandelingen die we gedaan hebben.

DEELNEMERS

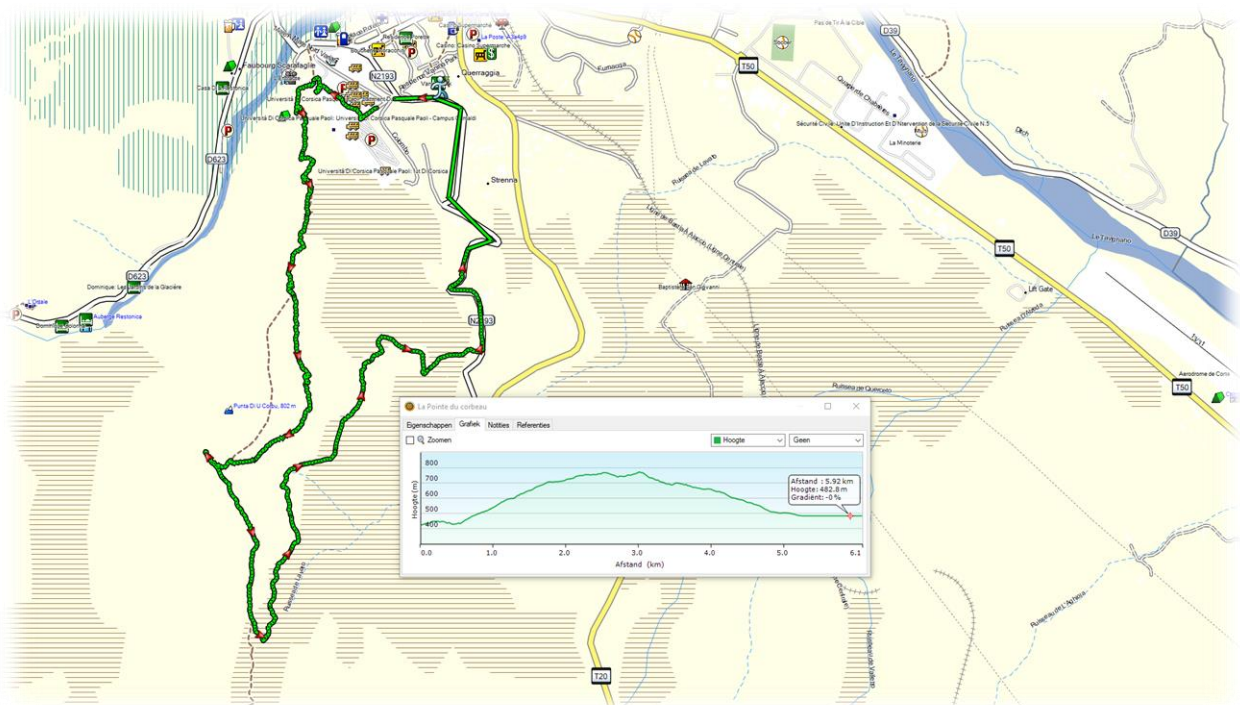

Gehurkt, van links naar rechts : Erik Meul (Melsele), Luc Raeymaekers (Merchtem), Ingrid Reynders (Landen), Magda De Waele (Lokeren). Staande van links naar rechts :

Snouwaert (Deurne), Daniël Helskens (Gent), Gerda Ingels (Korbeek-Lo), Laura Ingels (Budingem), Geert Ingels (Landen), Luc Pringels (Lokeren), Liliane Cerpentier (Gent) en Ludwig D'Haese – reisleider- (Merchtem). Hilde Dekleermaeker (Merchtem) ontbreekt op de groepsfoto.

Zaterdag 11 september 2021

- Wandeling : Luswandeling naar de punt van de kraai
- Gebied : Corte
- Afstand : 7 km
- Stijgen : 400 m
- Dalen : 400 m
- Duur : 3 uur

We hadden een vroege vlucht naar Bastia en werden vervolgens, met onze privé autobus, overgebracht naar Corte.

Voor we aan de eigenlijke wandeling beginnen verkennen we eerst de stad Corte.

In het midden van de stad staat het standbeeld van Gaffori. Op de achtergrond staat zijn huis dat nog steeds de kogelinslagen bevat van de verschillende aanvallen op zijn woning. Het standbeeld van Gaffori wijst in de richting van de citadel van Corte. Meermaals dienden zijn soldaten van in zijn woning aanvallende troepen op de citadel te beschieten.

In 1746 belegerde Gaffori de Genuezen in de citadel van Corte. Met ontzetting herkende Gaffori zijn eigen zoon die door de Genuezen was ontvoerd en op een muur van de citadel werd vastgebonden.

De soldaten hielden meteen op met schieten, maar de echtgenote : Faustine snelde op hen toe en riep :
“Blijven schieten, denk niet aan mijn zoon maar aan het vaderland!” Gaffori nam de citadel in en
vond zijn zoon ongedeerd terug.

In 1750 was Genua weer meester van de citadel en vandaaruit trachtte ze de stad te veroveren. In het huis van Gaffori was er slechts een handvol soldaten aanwezig die Faustine bewaakten tijdens de afwezigheid van Gaffori. Toen de soldaten zich wilden overgeven, dreigde Faustine de lont in het

kruitvat te steken. De soldaten kregen weer moed en hielden stand tot Gaffori met nieuwe troepen kwam opdagen.

In 1753 werd Gaffori verraden door zijn eigen broer; hij vond de dood in een hinderlaag van de Genuezen. Tot op de dag van vandaag wordt Gaffori aanzien als een van de grootste leiders van

Corsica. Maar ook zijn echtgenote Faustine wordt geëerd. Op de sokkel van Gaffori zijn standbeeld zijn afbeeldingen aangebracht van Faustine haar heldendaden.

Het standbeeld van Pascal Paoli bevindt zich in het midden van de stad op de Place Paoli. Paoli werd in 1755 benoemd tot leider van het onafhankelijke Corsica met als hoofdstad Corte. Paoli liet er een universiteit bouwen, liet koperen en zilveren munten slaan en liet moerassen droog leggen.

Brocciu is de koning onder de Corsicaanse kazen, die overal te verkrijgen is, maar zich helaas niet gemakkelijk laat vervoeren. Verse brocciu meenemen kan je al helemaal vergeten. Enkel droge brocciu kan je in je reiskoffer stoppen.

We dienen een hangbrug over te steken die de rivieren Tavignano en Restonica overbruggen.

Behalve een koe komen we niemand tegen op de wandeling.

Van op het hoogste punt van de wandeling hebben een mooi uitzicht op het dal en de bergen rondom ons.

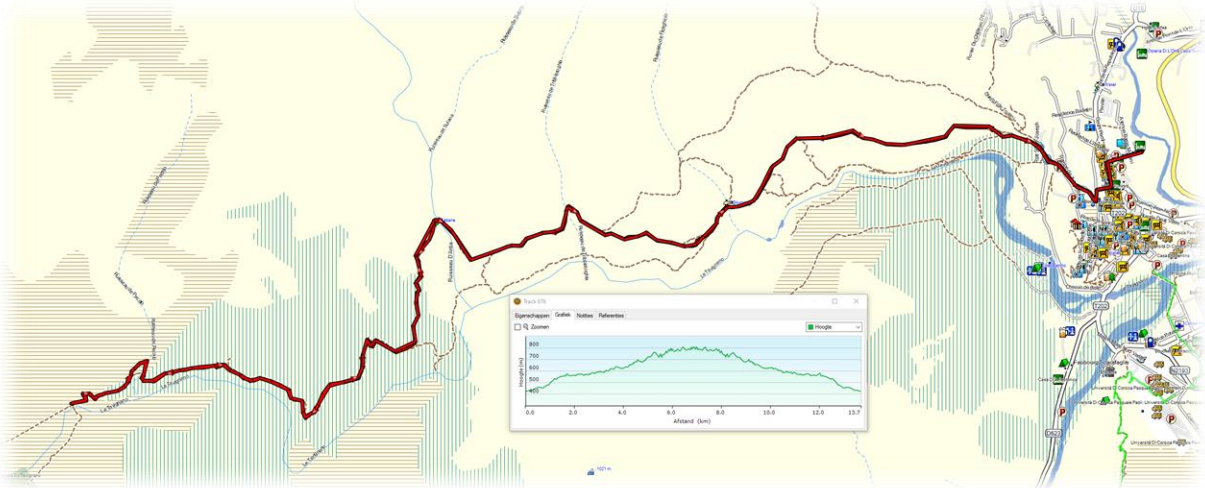
Het is mooi weer maar vrij warm.

Na onze wandeling installeren we ons in hotel De La Paix. Het is een eenvoudig hotel maar al wat we nodig hebben is er wel aanwezig.

Zondag 12 september 2021

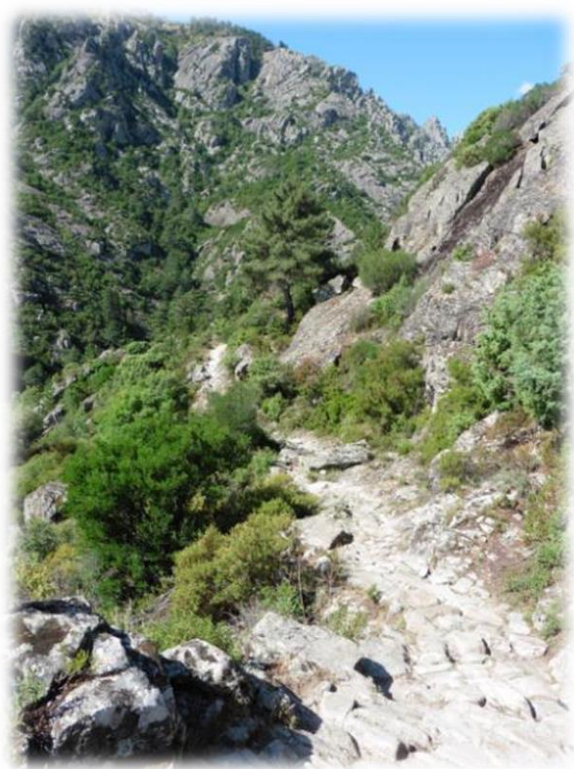
- Wandeling : Heen- en terugwandeling langs de Tavignano kloof
- Gebied : Corte
- Afstand : 14 km
- Stijgen : 500 m
- Dalen : 500 m
- Duur : 7 uur

Bij vertrek aan het hotel worden we opgewacht door een ezel uit de buurt. Onze wandeling vertrekt van aan het hotel.

Over een muilezelpad lopen we tussen steile bergwanden door de kloof. Er is veel volk op dit gekende pad. Langsheen dit pad zijn er immers veel natuurlijke zwembaden waar je je dag kan doorbrengen in of aan het kristalheldere water.

Hier groeit de lavendel nog in het wild. Lavendelolie wordt gebruikt in cosmetica, zoals zeep en parfum. Maar ook kunnen gedroogde lavendelkorrels in zakjes in een klerkast worden gelegd. De

kleren worden zo geparfumeerd door de verdampende etherische olie en volgens sommigen worden zo motten geweerd.

Corsica telt ongeveer 2.000 soorten bomen, struiken, planten, bloemen en mossen, waarvan er 78 alleen op Corsica voorkomen. Tot op een hoogte van ongeveer 500 meter groeien

kurkeiken, eucalyptussen, amandel-, sinaasappel-, olijf- en citroenbomen, palmen, cactussen en agaven.

Het gebied tussen de 500 en 900 meter is onder meer het rijk van de kastanjabomen en zedennen, vaak met maquis eronder. Op grotere hoogte lariksen, dennen, beuken en eiken.

We komen aan een schuilhut. Deze onbemande hutten vindt men overal in het gebergte van Corsica. Ze worden meestal gebruikt door herders maar ook wandelaars mogen hiervan gebruik maken bij slecht weer. Meestal staat er in zo'n hut een bezem om alles wat proper te

maken. Soms staat er ook een tafel en enkele stoelen en heel af en toe ligt er ook nog een matras. Meestal is er ook een oude houtkachel of een haard aanwezig zodat men de hut kan verwarmen.

Af en toe houden we halt aan een mooi plekje.

De Tavignano is een bergrivier in Haute-Corse. De rivier ontspringt op 1750 meter hoogte in het Lac de Nino, om 89 kilometer later uit te monden in de Tyreense Zee in de buurt van Aléria, aan de oostkant van Corsica.

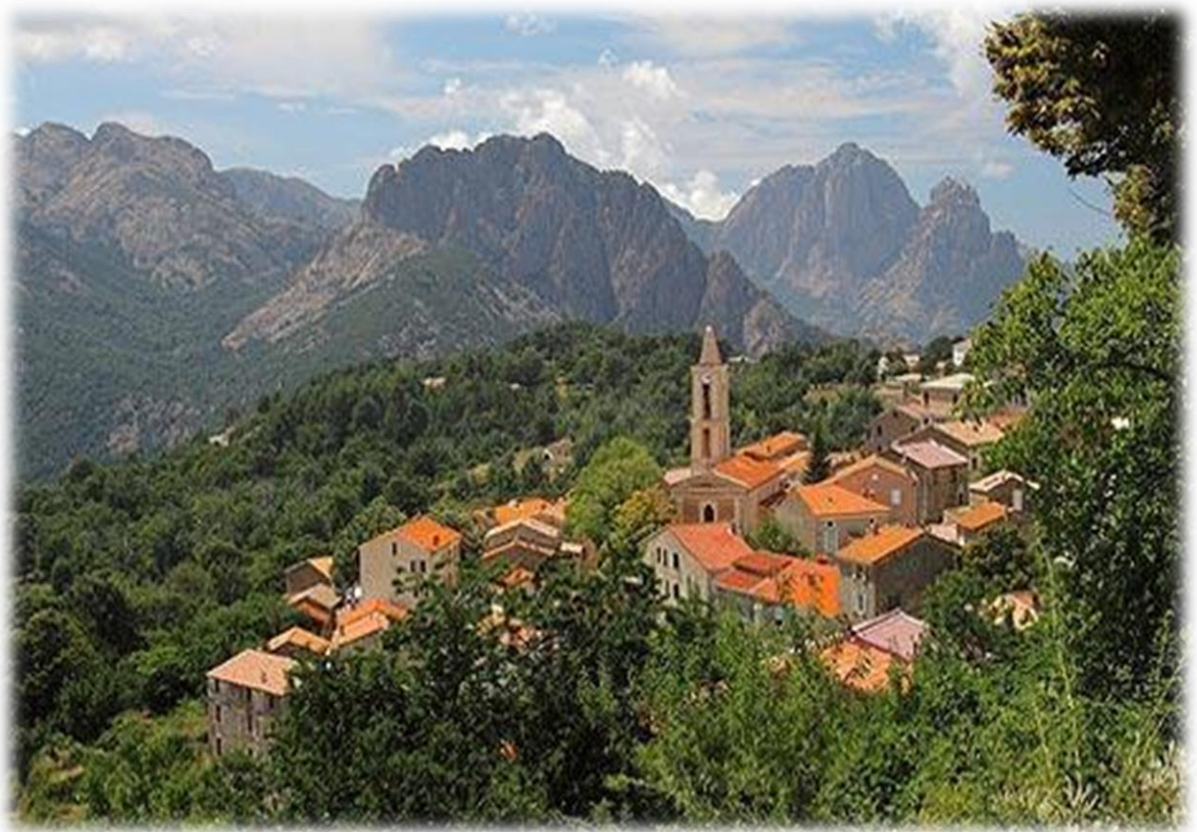
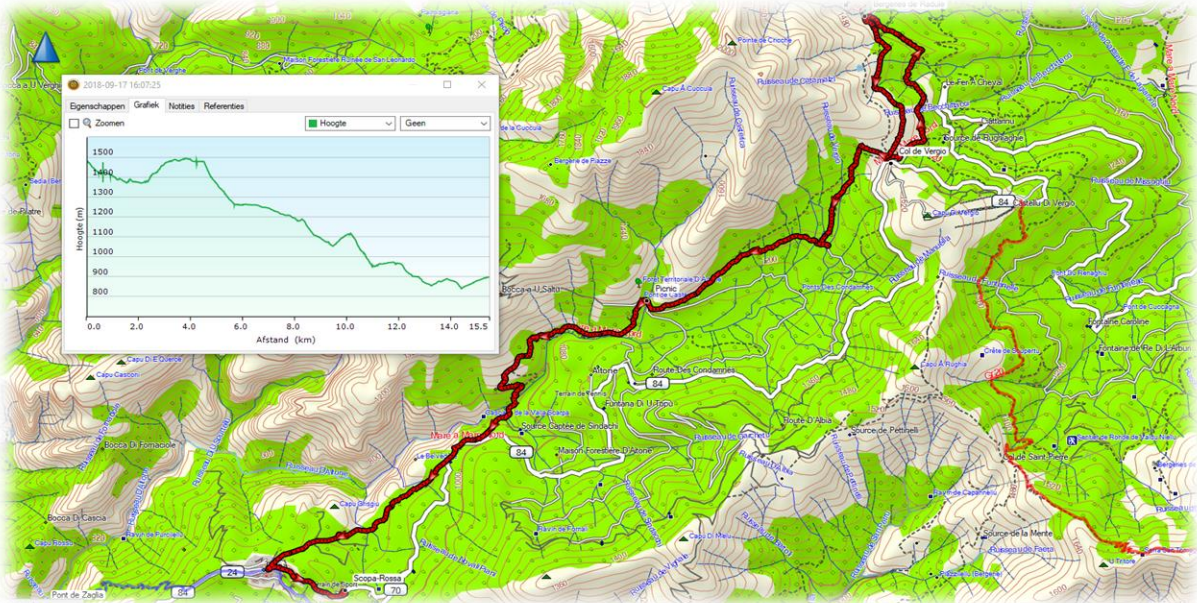
Aan de brug over de Tavignano houden we even halt. We gaan hier niet verder maar keren terug naar Corte. Als men nog enkele uren verder gaat komt men aan de refuge De La Sega.

De Tavignano kloof maakt deel uit van de Mara a Mare Nord.

Maandag 13 september 2021

- Wandeling : Van Col Di Vergio naar Evisa via Bergerie de Radule
- Gebied : Col Di Vergio - Evisa
- Afstand : 16 km
- Stijgen : 200 m
- Dalen : 700 m
- Duur : 7 uur

De pashoogte wordt gedomineerd door een groot standbeeld van Christus Koning, een granieten monoliet van 25 ton en een hoogte van zes meter (9,5 meter inclusief de sokkel). Dit

monumentale standbeeld is het werk van een Corsicaanse beeldhouwer en werd op de col geplaatst in 1984.

Onze wandeling vertrek op de Col Di Vergio. De Col de Vergio is een bergpas op een hoogte van 1478 meter. De bergpas verbindt Albertacce in het centrale binnenland van het eiland met Evisa en Porto aan de westkust. De col vormt de hoogste geasfalteerde bergpas van het

eiland. Tezamen met de Col de Bavella, de Col Verde en Col de Vizzavona vormt hij een van de vier grote Corsicaanse bergpassen die de hoofdkam van het eiland kruisen.

Misschien zien we hier ook de boomklover. Het is de enige vogel die met evenveel gemak zowel omlaag als omhoog langs een boomstam beweegt.

We volgen eerst een stukje van de Mare a Mare Nord, dan een stukje GR 20 en dan terug een stukje van de Mare a Mare Nord.

De bergerie de La Radule is gesloten. We kunnen er dus geen koffietje drinken. Een gedeelte van onze wandeling vandaag gaat door het bos van Aitone. Het Foret d'Aitone heeft de sfeer van een sprookjesbos. De naam van dit oude bos is afkomstig van het Latijnse woord 'abies', dat spar betekent. Het bos is ongeveer 24 km² en ligt tussen de 800 en 2000 meter hoogte.

Het bos van Aitone is een van de mooiste bossen van Corsica. Hier staan voornamelijk Corsicaanse dennen. Dat is een van de hoogste bomen in Europa en veel van die bomen hebben een perfect rechte stam. Sommige hebben een omtrek van 5 m en zijn om en bij de 500 jaar oud. De Genuezen gebruikten dit hout voor het bouwen van hun schepen. In de 19de eeuw was er een bekende bandiet Theodore Poli. Nadat hij een politieagent had neergestoken vluchtte hij naar dit bos en leefde er enkele jaren ondergedoken. In 1827 trapte hij echter in een valstrik en werd hij gedood.

Af en toe dient er ook wat geklauterd te worden. Op één enkele plaats kan men ook gebruik maken van vaste kettingen.

Al wie regelmatig gaat wandelen, kent uiteraard de 'GR' routes. Samen vormen ze 180.000 km aan wandelwegen doorheen heel Europa, beschreven in 250 gidsen. Maar de GR20, in Corsica, staat bekend als de strafste / tofste en zwaarste van allemaal.

Hij gaat in 15 dagetappes helemaal van Noord naar Zuid Corsica, en volgt daarbij voortdurend de hoogst mogelijke routes, tot boven de 2000 m. Het is een route van stappen en klauteren, dikwijls over paden, maar vaak ook over grote blokken, steile hellingen en rotspuin. Hij heeft een lengte van ongeveer 200 km.

Tot en met mei kan je een dikke sneeuwlaag verwachten op de GR20. De rood-witte GR aanduidingen zijn dan vaak onleesbaar, je hebt stijgijsers, ijspikkel en touw nodig alsook

winterkledij. De hutten zijn open als noodbivak maar er is niemand aanwezig, er kan dus ook geen proviand gekocht worden. Alleen voor ervaren hooggebergte klimmers !

De maquis is alom tegenwoordig op Corsica. De maquis is een wilde mengeling en een ondoordringbaar boeket van stekelbrem, mirte, rozemarijn, kruisdoorn, jeneverbes en allerlei andere, veelal, doornachtige planten.